

Cal Pastor, núm. 17

Caldes de Montbui

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Serrat de Baix
Emplaçament Serrat de Baix. Sant Sebastià de Montmajor
Alçada: 484

Coordenades:

Latitud: 41.66537
Longitud: 2.11428
UTM Est (X): 426263
UTM Nord (Y): 4613003

Classificació

Número de fitxa 08033-302
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern
Segle XVII-XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 009900DG31D9I2
Autoria de la fitxa Laura Bosch Martínez
Data de registre de la fitxa: dv., 28/11/2008 - 01:00

Descripció

Casa de planta rectangular que consta de planta baixa, pis i golfes, amb la façana orientada a migdia. La coberta és de teula àrab, a una sola aigua. A la planta baixa té una porta adovellada formant un arc de mig punt. El portaló és de fusta i està situat per darrera d'una porta vidrada que dona a l'exterior. A la seva esquerra, hi ha una obertura d'on destaca l'ampit format per una llosa irregular de pedra d'esmolar que sobresurt de la façana. Els brancals i la llinda estan fets amb pedra més o menys escairada. Al primer pis, hi ha dues obertures simètriques horitzontalment, cadascuna amb un gran bloc de pedra que forma el llindar mentre que els brancals són de carreus de pedra ben treballada. Els àmpits no són iguals; mentre que l'obertura de l'esquerra té un ampit format per una llosa de granit molt prima recolzada sobre un voladís de pedra, a la dreta l'ampit està constituït per tres lloses de pedra d'esmolar. Per damunt, hi ha dues obertures quadrades, no massa grans, simètriques, disposades horitzontalment. L'ampit de pedra, no té voladís; tant la llinda com els brancals estan formats per un sol bloc de pedra.

Al costat esquerre, per damunt del portal, cal senyalar un rellotge de sol. Es tracta d'un rellotge del tipus vertical declinant, formant un cercle dins d'un rectangle. Les línies horàries estan esborrades i tampoc s'hi poden apreciar xifres. Gnòmon de vareta orientat Sud-est. Sol al pol i ornamentació floral. És policromat, alternant el color vermell i blau.

A la façana de ponent, les obertures del primer i segon pis estan resseguides per lloses de pedra alternant el granit i la llosa d'esmolar. Pel que fa a l'obertura que correspondria a les golfes, presenta un ampit molt prim fet amb una sola llosa, mentre que els brancals i la llinda han estat fets amb carreus de pedra disposats a plec de llibre i que acaben formant un arc de mig punt.

La façana és de pedra vista, fins a tocar el ràfec. La pedra utilitzada per als murs estructurals o tancaments es troba alternada entre la granítica i la d'esmolar, de mida força reduïda i seguint les formes que la naturalesa li ha donat. La unió de les peces és fet amb argamassa, és a dir, amb una barreja de calç, sorra i aigua. Aquesta presenta pedra més o menys carejada entre les cantoneres de les façanes de migdia i ponent. Adossat a aquest últim mur hi ha un porxo de planta rectangular, amb coberta a una sola aigua, de teula àrab i aguantada per cabirons. Aquest porxo s'utilitza per emmagatzemar-hi la llenya.

Història

Segons Moreu-Rey (1962) el nom de Serrat de Baix es correspondria antigament amb el nom de Serrat de Masprat, de Sant Sebastià. A l'entrada del Serrat de Baix, hi ha uns rajols ceràmics amb el nom de Masprat. També troba documents referents al Mas Prat, anomenat com a "mansi des P. de Munt maior" (1438); possessions "d en P.", "del Prat" (XVI); "a Masprat", "Mas Prat" (segle XX). Antic mas de Sant Sebastià: actualment el grup de cases reben el nom de cal Anton, cal Dents, cal Codina.

Sobre el llinatge, Moreu-Rey hauria documentat un tal Gerardus Prat o Prats (1318, 1322) que cobrava els rèdits de Sant Cugat a la parròquia de Sant Sebastià de Montmajor i d'altres veïnes. Els següents esmentats, Moreu-rey fa constar que és segur que pertanyin a la mateixa casa: Pere de Prat (1337, 1339); Jaume Prat (1405); Guillem de Prat, fill de Barthomeu de Prat 1413). A l'any 1740 encara el registre de baptismes de Sant Sebastià recollia el naixement d'un Prat.

Bibliografia

MOREU-REY, E. (1962). La rodalia de Caldes de Montbui. Repertori històric de noms de lloc i de persona. Pàg. 173. Editorial Teide. Barcelona.

